

Artikel 4.

Deze wet treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

De Minister van Justitie,

186. 3.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten ¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van WALTER WLADIMIR ALBRECHT en 20 anderen moge de ondergeteekende het volgende aanteekenen.

Zeven van de een en twintig voorgedragenen (artikel 1 onder 2°, 6°, 7°, 8°, 9°, 10° en 18°) zijn oud-Nederlanders, die het Nederlandschap door onwillekeurig verzuim buitenslands van de tot zijn behoud vereischte kennisgeving verloren hebben en deswege overeenkomstig artikel 3bis der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlandschap en het ingezetenschap, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 31 December 1920 (*Staatsblad* n°. 955), voor kosteloze naturalisatie in aanmerking worden gebracht.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 1°, afkomstig uit Hamburg (Duitschland), is sinds 1920 in Nederland gevestigd. Hij heeft er zijne betrekkingen, zoomede zijne zaken, en is voornemens te blijven. Hij heeft een genoegzaam bestaan.

De in artikel 1 onder 3° genoemde verzoeker, geboortig uit Mülheim a/d Ruhr (Pruisen), is sinds 1919 hier te lande gevestigd. Reeds vroeger kwam hij meermalen voor zaken naar Nederland. Zijn kind is hier te lande geboren en geniet eene Nederlandsche opvoeding. Hij gevoelt zich hier ingeburgerd. Als directeur van eene naamlooze vennootschap (hoedenindustrie) heeft hij een genoegzaam bestaan.

De in artikel 1 onder 4° genoemde verzoekster is in Nederland geboren, alwaar zij steeds gewoond heeft. Zij heeft Nederlandsche scholen bezocht en gevoelt zich Nederlandsche. Als kantoorbediende voorziet zij in haar onderhoud.

De verzoekster, genoemd in artikel 1 onder 5°, Nederlandsche van geboorte, heeft het Nederlandschap verloren ten gevolge van haar huwelijk, doordat wijlen haar echtgenoot tot Duitscher is genaturaliseerd. Na het overlijden van haar echtgenoot heeft zij zich weder in Nederland gevestigd, waar zij voornemens is te blijven. Uit haar vermogen kan zij in haar onderhoud voorzien.

De in artikel 1 onder 11° genoemde verzoeker, afkomstig uit Hochberg (Wurtemberg), is sinds 1922 hier te lande gevestigd.

Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw en gevoelt zich hier ingeburgerd. Als bedrijfsleider bij eene Nederlandsche onderneming heeft hij een bestaan.

De in artikel 1 onder 12° genoemde, geboortig uit Gerressen (Pruisen), is sinds 1921 in Nederland woonachtig en is voornemens hier te blijven. Ook met het oog op zijne kinderen wordt het Nederlandschap door hem begeerd. Als directeur van eene Nederlandsche metaalwarenfabriek heeft hij een voldoende bestaan.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 13°, afkomstig uit Hannover (Pruisen), is sinds 1926 in Nederlandsch-Indië woonachtig en is voornemens daar gevestigd te blijven. Hij is gehuwd met eene in Nederland geboren vrouw. Als werktuigkundige voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De in artikel 1 onder 14° genoemde verzoeker is in Nederland geboren, alwaar hij steeds gewoond heeft en opgevoed is. Hij gevoelt zich Nederlander. Als kantoorbediende voorziet hij in zijn onderhoud.

De in artikel 1 onder 15° genoemde verzoekster, van Oostenrijksche herkomst, is sinds 1919 in Nederland woonachtig. Zij is zich Nederlandsche gaan gevoelen en is voornemens hier te blijven. Als huishoudzuster bij de Psychiatrische Inrichting „Maasoord” voorziet zij in haar onderhoud.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 16°, geboortig uit Verlautenheide, gemeente Haaren (Pruisen), kwam in 1900 voorgoed naar Nederland. Door het langdurig verblijf hier te lande is hij zich Nederlander gaan gevoelen. Zijne kinderen zijn allen in Nederland geboren. Als mijnopzichter heeft hij een bestaan.

De in artikel 1 onder 17° genoemde is afkomstig uit Orsoy (Pruisen). Hij is sinds 1918 in Nederland woonachtig, alwaar hij eene ontginning bezit. Hij is hier gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw. Zijn eenig kind geniet eene Nederlandsche opvoeding. Hij gevoelt zich Nederlander.

De verzoeker, genoemd in artikel 2 onder 1°, is in Nederland geboren. Hij heeft daar steeds gewoond en is in Nederlandschen militairen dienst geweest. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw. Als klerk ter secretarie van de gemeente Alkmaar heeft hij een bestaan.

De in artikel 2 onder 2° genoemde verzoeker, hier te lande geboren, heeft steeds in Nederland gewoond. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw. Alle zijne zes zusters bezitten door huwelijk de Nederlandsche nationaliteit. In Nederland heeft hij zijn militairen dienstplicht vervuld. Hij gevoelt zich Nederlander. Als mijnwerker voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

Het wil den ondergeteekende voorkomen, dat de in artikel 2 genoemde verzoekers met het oog op hun richtige nakoming van de dienstverplichtingen voor naturalisatie tot verminderd bedrag in aanmerking mogen worden gebracht.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 16°, heeft vóór het intreden der meerderjarigheid van zijn zoon Wilhelm Joseph het verzoek om naturalisatie ingediend.

Het is billijk voorgelaten voornoemden zoon alsnog door uitdrukkelijke wetsbepaling als medegenaturaliseerd te beschouwen.

Ten aanzien van allen geldt, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij hun nationaliteit door de voorgestelde naturalisatie zullen verliezen, niet eene dubbele nationaliteit zullen hebben.

De Minister van Justitie,
VAN SCHAİK.

¹⁾ Zijn, met de overige bij deze Memorie van Toelichting overgelegde stukken, nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.